

Sündmused

15.03 – Õpilastööde konverents

15.03 – Karjääripäev

aprill, mai – KEAT projekt 8.klassidele

aprill, mai – parimate õppijate

preemiareisid

märts-mai – Jalgratturite koolitus

mai – „Vigurvänt“

Eesti Vabariigi 95. aastapäeva pidulikul aktusel tunnustati meie parimaid

Võttes aluseks I poolaasta õpitulemuse ning seoses Eesti Vabariigi 95. aastapäevaga tunnustas Võru I Põhikooli direktor Helve Sibul meie tublisid õpilasi.

Kiituskirja "Väga hea õppimise eest" pälvisid Salme Adeele Hollas 2. klassist, Gerda Aire Jahu, Ann Kukk ja Kerili Täht 3. klassist, Uku Konsap, Aliis Lang ja Cassandra Piirioja 4.a-st, Grete Anton 5. klassist, Jenna Lilia Järvinen 6.a-st, Greete Hollas 7. klassist ning Carol Maask 9.a-st.

Kiituskirja "Hea õppimise eest" said Aleksandra Kundeleva, Gert Sander Silm, Chris Taimar Kõlu, Roven Ilves, Melina Peedo, Maarja Sadam, Enriko Puieste, Risto Parv ja Mihhail Fraiman 1. klassist, Hanna Annus, Ewa Lisett Ermel, Merili Haljasoks, Bibily Cassidy Ilves, Kertu Kalkun, Jekaterina Laidinen, Johannes Luik, Marcus Luik, Oliver Palukivi, Robin Parv, Eneli Prutt, Martin Sadam, Kirsika Sikk ja Ivika Uustalu 2. klassist, Ahmed Nasser Khalil, Getry Liiva, Kätlin Põldsaar, Airi Põldsalu, Meribel Veske ja Alex-Erik Pettai 3. klassist, Killu-Christiin Kirsimägi, Sander Kongo, Anette Liiv ja Ilja

Smetanin 4.a-st, Triinu Hausenberg, Laura Kaur, Elisabeth Kivioja, Laura Maribel Kõivik, Inna Männik, Britten Pärkson, Janar Saks ja Johannes Vent 4.b-st, Jana Dzjuba, Käti Haljasoks, Maarja Greete Hellamaa, Marianna Kompus, Karel Kuragin, Annika Mihhalkina, Aleksandr Novikov, Triinu Merelle Toht ja Maria Šaranova 5. klassist, Elvira Laidinen, Marianne Raha, Kristina Talvik, Eva-Maria Tiits ja Johanna Viiksaar 6.a-st, Karel Kivimägi ja Steven Luuk 6.b-st, Talvi Annus, Epp Heliste, Kevin Vene, Juhan Kompus, Mihkel Lumi ja Angelika Nikandrova 7. klassist, Roosi Jessika Järvinen ja Sheila Kalde 8.a-st, Kristjan Raud 8.b-st, Heleene Hollas 9.a-st ning Johanna Kompus, Birgit Suss ja Armand-Tormis Tõlts 9.b-st.

"Täna teid kohusetundliku töössesuhtumise eest! Juba Aristoteles on öelnud, et edu võtmeks on 1% andekust ning 99% tööd. Teie teete oma tööd pühendumusega ja hästi," ütles direktor Helve Sibul oma pöördumises.

Seoses Eesti Vabariigi 95. aastapäevaga tunnustas direktor tänukirjaga kauaaegseid kooli töötajaid.

Tänukirja said õpetajad Külli Heliste, Helga Ilves, Aino Karendi, Ene Kattai, Valve Konksi, Ene Kuus, Heli Maaslieb, Merje Meemann, Maia Mikk, Karin Raudik, Anne Reiljan, Pilvi Saarma, Triinu Uibo ja Silvia Valdmann ning kooli majahoidja Asta Kase ja raamatukoguhoidja Maris Kütt.

1. klassi parimad õppijad

Tunnustus tubli töö eest

Üheskoos küpsetada on tore

Teisipäeval peale tunde oli huviruum signat-saginat täis nagu sipelgapesa. 4. klasside tüdrukud kogunesid küpsetamise õpituppa, mida viis läbi lapsevanem Jane Tiits. Kõigepealt sidusid kõik põlled ette ja rätikud pähe. Üheskoos arutleti, miks seda vaja teha on: et kaitsta rõivaid määdumise eest ning vältida juuste sattumist toidu sisse. Otsustati, et küpsetatakse soolase põhja peal pitsat ning magusat kringlit. Kohe jagati tööülesanded: ühed mõõtsid vajalikes kogustes aineid taigakausidesse, teised hakkasid pitsakattematerjali hakkima ning riivima. Andra võttis enda peale sekretäri kohustused: kirjutas tahvlile mida ja kuipalju taigasse segati, et siis hiljem kõik soovijad saaksid retseptid endale üles kirjutada ja kodus juba iseseisvalt küpsetamist proovida. Vahepeal vahetati osad, et saaks erinevaid töid proovida. Eriti mõnus töö oli taigasegamine. Tainas oli soe ja kleepus esialgu käte külge, aga segamise tulemusel muutus see siidiselt siledaks. Tainas valmis, lülitati küpsetusahhi sisse ja vooderdati ahjuplaadid küpsetuspaberiga. Ja juba saigi hakata tainast rullima. Rullitud tainas tõsteti plaadile ja kaeti vorsti- ja kurgikuubikute, riivjuustu ja segasalatiga. Nii oligi pitsa ahjupanemiseks valmis. Jane Tiits ütles, et pitsa küpseb 25-30 minutit. Vahepeal sai juba osa nõusid ära pesta ja töölaual korda luua. Keegi viskas vingerpussi ja meil läks väikeseks jahusõjaks. Me teame küll, et toiduga ei

mängita, aga üheskoos oli väga lõbus ning peagi olid enamiku näod jahuselt valged. Ruumis aga levis mõnus küpsetuslõhn. Samas rulliti hoolega kringlitainast ning keerati seda rulli. Rullikeeratud ribad põimiti patsiks ning sellest tehti plaadile südamekujulised kringlid. Ja needki saadeti ahju küpsema. Kui kõik valmis, hakkasime maiustama. Nii pitsa kui kringel maitseid ülihead. Kõhud täis, ning tuju rõõmus, võisime koduteele asuda. Meie ühine arvamus oli, et selliseid kooskokkamisi tuleb veelgi korraldada.

Cassandra: Mina ei olnud ise varem kringlit teinud. Sain teada, et tainast tuleb lõpuosas kätega sõtkuda.

Andra: Pitsat olin enne kodus ka teinud, huvitav oli see, et kasutasime kattes Toome salatit.

Jaanika: Minu jaoks oli õpetlik see osa, kus kringli jaoks rullitud tainas patsi punuti.

Liis-Marleen: Alguses tahtsid kõik tainast segada, see tundus kõige lõbusam ülesanne olevat.

Aliis: Tore oli see, et kokata sai koos sõpradega. Üksi tehes muudkui toimetad omaette, aga koos saab arutada, mida ja kuidas teha, nõu pidada. Pitsa tuli väga-väga maitsev.

Laura: Juhendaja meeldis ja pitsa maitse mulle väga.

Elisabeth: Päev meeldis mulle väga, sest kõik olid hästi sõbralikud üksteise vastu, retsept meeldis, kirjutasin ka endale selle üles. Selliseid õpitubasid võiks veel tulla.

Mariliis Verš 4.a

Kohtusime kosmeetiku ja juuksuriga

Tüdrukute nädalal tulid kooli külla kosmeetik ja juuksur Pop Salonist. Nad rääkisid natuke oma tööst ja siis jagasid meile vajalikke teadmisi naha eest hoolitsemise ja juuste korrashoiu kohta. Kosmeetiku jutust jäi meelde, et kui näonahk on probleemne, näiteks vistrike korral, siis ei tohiks nägu üldse seebiga pesta. See kuivatab nahka ja probleemid muutuvad veel hullemaks. Rääkisime ka meikimisest: meie vanuses ei ole see tegelikult üldse vajalik, aga kui keegi tahab end natuke jumestada, tuleb valida hästi tagasihoidlikud värvid. Ei tohi teha tumedaid silmalaugusid ega panna ohtralt põsepuna, muidu võib asi väga kergesti koomiliseks muutuda. Kindlasti tuleb meik õhtul õigete vahenditega maha võtta. Üldse peitub hea näonaha saladus korralikus puhastamises õigete vahenditega. Kosmeetik rõhutas ka, et ema tagant kreemi näppamine ei ole alati hea mõte. Kreemid 30+ meie õrnale näonahale kohe kindlasti ei sobi.

Juuksur rääkis kammidest-harjadest, juuste hooldus- ja viimistlusvahenditest. Ta rõhutas, et kamm peab olema igapäev isiklik, seda teistele ega teistelt ei laenata. Juuksuril oli ka palju igasuguseid potsikuid

kaasas, mille sisuga me koos tutvust tegime. Oluline on teada, et enne sirgestaja kasutamist tuleb kindlasti spetsiaalset spreid pähe pihustada, muidu kahjustab kuumus tugevasti juukseid. Eriti vedas selles loengus 4.b klassi Laura Maribelil, kellele uhke pats pähe punuti. Kuna mina tahan ise ka juuksuriks saada, oli see kohtumine minu jaoks väga huvitav.

Anette Liiv 4.a

Kringel läheb kohe ahju küpsema

Vastlaliugu laskmas

Vastlapäev oli tänavu 12. veebruaril. 4.a, 2. ja 1. klass käisid sel päeval Otepääl snowtubingu pargis tuubitamas. Esimese tunni ajal küsis meie õpetaja, kas kõigil on kodutööd tehtud. Selgus, et mõnedel ei olnud või oli jäänud midagi poolikuks. Õpetaja sai kurjaks ja ütles, et meie sõit jääb ära. See ehmatas meid hirmsasti, aga tegime kõik tundides usinasti tööd ja loomulikult õpetaja leebus. Söögivahetunnil sõime kõhud kõvasi oasuppi täis ja juba ootaski meid koolimaja ees buss. Kui Otepääle jõudsime, selgitati meile kõigepealt reegleid, mida mäel olles tuleb täita. Parajasti lõpetasid seal ühe teise kooli lapsed kelgutamise. Meie saime oma tuubid kätte ja suundusime radadele. Esimene rada oli hästi kurviline, neljas aga künklik. Minu lemmikuteks said teine ja neljas rada. Meil lubati ka rongi teha, aga selles ei tohtinud sõita rohkem kui neli tuubi. Enamiku ajast kihutasimegi neljase rongina nõlvast alla, siis jälle kiiresti liftiga üles ja uuesti alla. Väga lõbus oli ja kogu mägi kajas meie kilgetest. Mõnedel tüdrukutel olid pärast koguni hääled kähedad. Isegi meie õpetaja sõitis alla ja oli sellest väga vaimustatud. Tund aega, mis meile tuubitamiseks antud oli, sai imekiiresti mööda. Andsime tuubid ära ja kõndisime bussi juurde kukleid sööma ja teed jooma. Seal juhtus selline naljakas seik, et meie suure teetermose kaas oli nii kõvasti kinni jäänud, et ei tulnud kuidagi lahti. Saime selle kallal ikka tükk aega pusida. Aga lõpuks saime muidugi kõik soojendavat teed rüübata. Tagasiteel tehti veel ühe kohviku juures peatus ja õpetajad ostsid meile lihapiirukaid. Nosisime neid meelsasti, sest värske õhk ja liikumine olid kõhud tühjaks teinud. Tagasiteel leidsid kõik, et meil oli vahva vastlapäev.

Uku Konsap 4.a

6.b klass kelgutab vastlapäeval Veemäel

2. klassi suusatund Kubjal

Lükkame aga hoogu!

Vastlaliugu laskmas

Pärast söögivahetundi panime kiiresti riidesse ja läksime bussi peale, et Kubja karjääri sõita. Enamikul meist olid kelgud ja liulauad kaenlas. Kohale jõudnud, avastasime, et mägi nii siledaks kelgutatud ei olnud, kui eelmisel aastal, aga alla sai lasta mitmest kohast ja seda me ka kohe tegime. Ühe raja peal oli korralik "hüpekas" ja ehkki õpetajd manitsesid meid sealt mitte sõitma, oli minu arvates just see rada parim. Loomulikult sõitsime ka rongi ning tuju oli kõigil superhea. Kui olime tükk aega liugu lasknud, kutsus huvijuht meid mäe jalamile, kus pidasime maha kaks teatevõistlust. Siis anti meile pused riideribasid ja lõngu, paberid ja markerid ning hakkasime kadasid tegema. See käib nii, et riideribad mätsitakse palliks ja sinna vahele peidetakse paberid, mille peale on kirjutatud need omadused, millest me enda juures lahti tahame saada. Meie kirjutasime sinna laiskuse, rumaluse, hoolimatuse, kannatamatuse ja muid asju veel. Kui kada valmis, tuli see hokikepiga metsa ajada. Huvijuht ütles, et seda tuleb teha suure kisaga, siis on kindel, et need pahad asjad tagasi ei tule. Ja nii me siis hõikasime muudkui: "Kõik halb metsa!" ja ajasime oma kada kaugele põõsaste vahele. See tehtud, suundusime jälle kelgumäele. Kui bussiaeg lähenes, läksime auto juurde vastlakuklit sööma ning teed jooma, et oma vastlapäevale punkt panna.

Laura Maribel Kõivik 4.b

Kohe-kohe stardivad õpetajad tõukekelgumatkale

Siit tuleb pikk liug

Koolis toimus unenädal

Unenädalal rääkisime me palju sellest, miks uni meie jaoks tähtis on. Meie õpetaja andis igaühele viis küsimust, millele iseseisvalt vastuseid otsisime. Pärast arutasime need küsimused kõik koos klassis läbi. Kirjutasime ka jutte oma unenägudest ning joonistasime neist pilte. Õpetajad panid need koridoris stendidele üles ja neid oli teistelgi põnev lugeda ja vaadata. Muusikatunnis laulsime sel nädalal unelaule. Ka vahetundides lasti kõlaritest unelaule ja muud rahulikku muusikat. Iga päev sai kolmandal vahetunnil huviruumis unejuttu kuulata. Seal oli hästi palju erinevaid kaisuloomi, kelle sai jutukuulamise ajaks sülle võtta. Õhtust erinev oli ainult see, et jutu lõppedes ei saanud magama jääda (kuigi mõni ehk oleks tahtnud), vaid tuli ikka ilusasti järgmise tundi minna. Reedel toimus nädala kokkuvõtteks pidžaamapidu, kuhu tuldi tuduriietes, padjad või kaisuloomad kaenlas. Huvijuht ütles, et ega ühte korralikku pidžaamapidu ikka ilma padjasõjata maha pidada ei saa. Meid jagati võistkondadeks ja padjad hakkasid lendama. Võitjaks pidi tulema võistkond, kelle pooltel kolme minuti möödudes on vähem patju. See oli tõesti väga lõbus! Hasarti ja kiljumist oli palju. Veel tegime sussisahistamise võistlust ja norskamise võistlust. Viimases osalejad heitsid vaibale pikali ja pidid norskama nii, et naerma ei hakka. Võitjaks pidi tulema see, kes kõige kauem vastu peab. Aga lõpuks ütles huvijuht, et me oleme "kuldorskakad" – ega keegi eriti välja langenudki. Ja nii lõpetasimegi selle võistluse ära. Siis istusime vaibale ringi ning algas mäng "Kaisuloom küsib". Õpetaja viskas kellelegi looma ning esitas mingi magamise või une kohta käiva küsimuse. Selles mängus saime nädala jooksul räägitu veelkord üle korrata. Pidžaamapeo lõpetuseks jõime kõik koos sooja kakaod ning kuulasime unejuttu ja -laulu. Meie klassi arvates oli unenädal vahva ettevõtmine.

Cassandra Piirioja 4.a

Joogatund

Pidžaamapidu

Unenädalal käisin joogatunnis

Need, kes soovisid joogatunnis osaleda, pidid end eelnevalt registreerima. Esmaspäeval läksime, võimlemismatid ja tekid kaenlas, saali. Ega meil päris selget ettekujutust olnud, mis meid ees ootab. Arvasime, et küllap istume rätsepaistes matil või teeme pikutades harjutusi. Saalis ootas meid õpetaja Veronika, kes oli hästi sõbralik. Ta palus meil matid ära panna ja seisime kõik ringi. Me rääkisime sellest, et tunneme end mõnikord väsinuna ja tüdinuna. Õpetaja selgitas, et jooga õpetab inimest oma keha tundma ja tunnetama ning muudab teda rõõmsamaks ja vastupidavamaks. Joogatundides õpitakse oma keha ja meeli lõdvestama. Väga oluline on ka õige toitumine. Rämpstoit on küll maitsev, aga annab kehale ainult energiat, mitte aga vajalikke aineid. Arutasime, millised on kasulikud ja tervislikud toidud. Pärast vestlust hakkasime saali ühest otsast teise liikuma, kehastudes iga kord erinevaks loomaks: elevantiks, kureks, kassiks, jäneseks. Tegime nendele loomadele iseloomulikke liigutusi. Järgmisena tegime harjutusi mattidel ja tunni lõpuosas pani õpetaja vaikse muusika mängima ja jutustas meile muinasjuttu. Meie võtsime tekid peale ja lõdvestusime. Pärast seda tundi on mul natuke selgem ettekujutus sellest, mis see jooga on.

Uku Konsap 4.a

8.a õpilaste teistmoodi kunstifund

Unenädalal oli kooli mõttetahvil küsimus: Mida saaksin mina ise teha, et mu uni oleks kvaliteetsem ja ma ise puhanum ning ärksam?

- Lahendan oma mured ja probleemid, väldin stressi;
- mõtlen ainult häid mõtteid;
- olen päeval piisavalt värskes õhus, spordin, jalutan koeraga;
- ei ole õhtul hilja arvutis ega vaata telerit;
- ei söö vahetult enne magamaminekut;
- ei joo õhtul energijooke;
- tuulutan tuba;
- kuulan õhtul rahulikku muusikat või unejuttu;
- võtan kaisulooma kaissu;
- joon õhtul teed meega või sooja piima/kakaod.

Külastasime unekliinikut

Koolis toimunud unenädalal käisid 8. ja 9. klassid Kubja Unekliinikus unearst Mae Pindmaa loengus. Meile räägiti unest, selle vajalikkusest ja kvaliteedist, aga ka uneprobleemidest ja häiretest. Täiskasvanu peaks magama 8.3 tundi ööpäevas, aga kahjuks kõik seda ei tee. Loengul selgus, et vaid 1/5 inimestest magab normaalse aja. Tänapäeva kiire eluviis jätab meile järjest vähem aega magamiseks. Kuigi võib tunduda, et see on mõttetu tegevus ja selle arvelt saab rohkem asju teha, pole see tegelikult nii. Kui inimene ei saa piisavalt magada, langeb tema töövõimekus, tähelepanu- ja õppimisvõime. Saime teada, et magamise ajal eritab aju kasvuhormoone, mis on noortele ilmselgetel põhjustel väga tähtis. Õeldi ka, et magamata tunde ei saa järgi magada, seetõttu tuleks endale und võimaldada regulaarselt ja piisavalt palju. Huvitav oli teada saada, kui tähtis on uni sportlaste jaoks. Toodi näiteks, et Kristiina Šmigun ja Andrus Veerpalu on rääkinud, et üks olulisema tähtsusega komponent nende edukuses on kvaliteetne uni. Tasavägise võistluse võidab see, kes on täielikult välja puhunud. Kui sportlaste und filmiti ja jälgiti, tuli välja, et nende uni on palju rahutum tavainimeste omast – nad siplevad oluliselt rohkem.

Juba üks Vana-Kreeka arst on väitnud, et probleeme võivad tekitada nii liigne uni kui ka liigne ärkvelolek. Loengus kuulsime, et tänapäeval on üsna palju tegureid, mis meie und häirivad: müra, elektrivalgus, elektroonilised vidinad, toksilised ained. Need kõik põhjustavad unehäireid, mistõttu magavad inimesed vähem, kui nad peaksid. Osadel inimestel on unehäired nii tõsised, et nad peavad minema uneuuringutele. Selleks on rajatud uneuuringute keskused, kus inimese und uuritakse põhjalikult kaamerate ja sensoritega. Unehäire on näiteks insomniat ehk unetus, mille korral on inimesel uinumisraskused, tema uni on katkendlik ja ärkamine hommikul liigvarajane. Hüpersomnia korral on inimene pidevalt unine, magab normist kauem, aga ei saa unest kosutust. Natuke hirmutav tundus jutt unepaest – unehäirest, mille korral tekib magamise ajal hingamisraskused. Mistahes uneprobleemi käes vaevlev inimene tunneb end kurnatuna ning tema töövõime halveneb oluliselt. Seetõttu tuleb hädade ilmnemisel kindlasti otsida abi: kõigepealt võiks asja arutada vanematega, aga tõsisematel puhkudel tuleb kindlasti pöörduda spetsialistide poole.

Kokkuvõtteks võin öelda, et sain loengus teada palju uut ja huvitavat. Mõistan nüüd palju paremini, kui tähtis on uni ja kui oluline on magada regulaarselt kõik vajalikud tunnid täis. Jälgin nüüd kindlasti palju rohkem enda magamist ja üritan teadlikult õigel kellaajal magama minna. Oli tore teada saada, et olen see üks viiest, kes magab nii palju, kui kehal vaja on. Jäi ka meelde huvitavaid fakte ja muud põnevat informatsiooni, mis on lihtsalt hariv.

Richard Ojar 8.a

Külastund koolis oli minu jaoks põnev kogemus

16. jaanuaril oli Võru I Põhikooli õpilastel võimalik näha interaktiivset installatsiooni "3D videoportree". Kui traditsiooniliselt on portree puhul tegemist kas foto, joonistuse, maali või skulptuuriga, siis antud teos tegeles nimetatud meediumite sünteesiga, ühendades omavahel kahedimensioonilise kujutise kolmedimensioonilise objektiga. Videokaamera tehniliku pilgu alla sattunud inimese näokujutis töödeldakse Max/MSP programmeerimise keskkonnas ning reaajas projitseeritav videopilt kõrvutab näoilmed mõnesekundiliste ajanihetega kipspeadele.

Minu jaoks oli põnev jälgida erinevas vanuses noori installatsiooniga suhestumas. Märkasid, et kooli koridori paigutatud ülespaneku vastu tundsid suuremat huvi pigem algklasside õpilased. Nemad olid hästi vahetud ja imestasid siiralt, kuidas on ikka võimalik, et omaenda nägu tekib hetkega väljapaneku kipspeale. Kilkamisi "Proovi sina ka!" või "Vaata mind!" kuuldus palju. Kunstiõpetajal Aire Perkil õnnestus ligi meelitada ka päris mitu õpetajat. Emotsioone oli äärmusest äärmusesse. Leidus neid, kes arglikult pildilt kohe kadusid kui ka neid, kes järgmisel vahetunnil tagasi uudistama tormasid.

Minu otsene kontakt koolinoortega oli põgus, kuid intensiivne. 8.a klassi varahommikuse kunstitunni juhatas sisse projekti "Kunstnikud koolis" algataja kultuurimaja Kannel galerist Jana Huul. Lühidalt seletas ta lahti algava loengu sisu ning eesmärgi. Seejärel rääkis kuulajaskonnale minu viimase 2 – 3 aasta sündmustejadast vabakutselise kunstnikuna. Loengujärgne reaktsioon oli eesti publikule kohane – vaikiv. See-eest workshop tundus noortele rohkem korda minevat. Meisterdasime kontaktmikrofonid, kus iga grupiliige sai kas juhtmeid lõigata, tinutada, liimida või lõppviimistlusega tegeleda. Paraku ajanappuse tõttu me helide salvestamiseni ei jõudnud. Lootust on, et sellega saab tegeleda käesoleva aasta kevadel, kui projekt jätkub.

Minust endast veel niipalju, et bakalaureuse kraadi omandasin Tartu Kõrgemas Kunstikoolis fotograafia erialal ning kohe peale lõpetamist suundusin Eesti Kunstiakadeemiasse uusmeedia osakonda. Peamisteks väljendusvahenditeks on kujunenud peale foto ning video ka programmeerimine, performance ning helikunst. Suurema huvi korral võib minu tegemisi jälgida veebiaadressilt www.lilliblogib.blogspot.com

Minu erilised tänud Airele, kes mind koolis väga soojalt vastu võttis ning ka installatsiooni ülespaneku juures suureks abiks oli.

Lilli Tõlp/kunstnik

Tundkem ja hoidkem oma kultuuripärandit!

Aasta 2013 on Eestis pühendatud kultuuripärandile. Aasta juhtmotiiv on „Pärijata pole pärandit“.

Ajalootundides, kus kultuuripärandi aasta juhtmõtet sai tutvustatud, näitas hulk meie kooli noori üles huvi ja valmidust anda oma väike panus pärandihoidu - oldi valmis õppima omal ajal teatud-tuntud vanad lood ja neid teistele jututama. Siit sündis mõte korraldada üritus, mis taaselustaks hetki, mida vanemad põlvkonnad on kogenud jutuvestmisringides ja ühislaulmistel.

Mida tähelepanelik vaataja võib kuualgetel suveöödel Verijärves näha? Miks Navi järve pühaks peetakse?

Keda Pappjärves on karta?

Nendele küsimustele said vastuse need, kes olid kohal 20. veebruaril meie kooli saalis toimunud üritusel „Pärimuste pärestlõuna“. Põnevat kuulamist pakkusid õpilaste ja õpetajate esituses kõlanud muistendid ja legendid, rahvalikud naljandid ja humoorikad lood elust enesest.

Haanjamaa sündimise loo jutustas Triin Jõgeva, legende Võrumaa järvedest pajatasid Elviira Laidinen, Kristina Talvik, Sheila Kalde ja Seliin Soidla, Carneelia Trover ja Albert Hurt. Omaegsest vähiärist teadis lugu Sten Lang ja sellest, kuidas Kasaritsa mehed vange mängides raha teenisid, oskas rääkida Markus Lensment. Äratundmisrõõmu oli isärani sellel osal publikust, kes kohalikku murret oskavad – muist lugudest kõlas ehedas võru keeles. Erilise aplausi publikult pälvis Madis Ivanovi ja Alvar Grossi poolt etendatud kahe võromehe humoorikas dialoog.

Publikut naerutasid ka Angelika Saarniit ja õpetajad Eva Aader, Triinu Uibo ning Mirli Iisak, kes teadsid rääkida juhtumeid elust enesest, kus võrukeele mittemõistmine on sünnitanud anekdootliku olukorra.

Õpetaja Aire Pergi jõulise eestlaulmisega ühines publik laulma regilaulu „Mina lätsi siidile.“ Luslikule pärestlõunale pani väärrika punkti ühiselt lauldud „Haanjamiis“. Täna kõiki, kes ürituse õnnestumisele kaasa aitasid! Olgem aktiivsed pärimuskultuuri üritustel osalejad ja seda mitte ainult kultuuripärandiaastal!

õpetaja Karin Raudik

Kas sa seda lugu tead?

Eesti Vabariigi 95.sünnipäevaks kirjutasid 2. klassi õpilased luuletusi kodumaast.

Eestimaa

See tilluke maa on Eestimaa, kus olen sündinud ja kasvanud ma. Siin kõlab kaunit eesti keel, mis on meie emakeel.

Meil on palju metsi ja mägesid, on ka kalarikkaid jõgesid.

Pikk on meie merepiir, kus kaldal mõnus pehme rannaliiv.

Meil meeldib laulda-tantsida ja pillilugu puhuda.

Veel on tore matkata siin nii kaugele, kui me tee meid viib.

Salme Adeele Hollas

Ilus Eestimaa

Armastan ilusat Eestimaad, kus metsad nii ilusad kutsuvad.

Kui ma soojal suvel ujuma läen, kõikjal armsaid järvi ma näen.

Eesti keel meeldib mul eriti, kasu on sellest mul alati.

Armastan ilusat loodust me ümber, ilma selleta oleks elu nii sünge.

Rebeka Pärnoja

Eestimaa on kaunis maa, siin on tore elada.

Eestlane on olla hea, eesti keelt ma kalliks pean.

Eestimaa on ilus maa, siin on tore elada.

Eesti loodus on väga kaunis, iga inimene seda naudib.

Siim Sander Pindak

Ilmas on palju maid, on suuri ja on väiksemaid.

Minu kodu on Eestimaa, pisikesel põlluraal.

Väike maja, väike aed, kodu ootab kogu aeg.

Koju lähen rõõmuga, tantsiskledes lauluga.

Eneli Prutt

Üks riik on suur.

Teine riik on väike.

Minu riik on väike,

aga ta on nagu päike.

Meie suurim mägi on Munamägi.

Meie pikim jõgi on Võhandu jõgi.

Ei ole ilusamat maad, kui on Eestimaa, mis on meie kodumaa.

Ivika Uustalu

Mõttetahvel kutsub sõna sekka ütlema

Sel poolaastal innustame kooliperet oma arvamust rohkem avaldama küsimustes, mis puudutavad meie igapäevast koolielu. Selleks panime kantselei juurde koridori seinale üles mõttetahvli, millele õpilased-õpetajad saavad kirjutada oma tähelepanekuid teemade kohta, mis parajasti luubi all on. Kirja saab panna oma arvamused (nii rahulolu kui rahulolematust näitavad), soovitusel ja ettepanekud. Ettepanekute lahtrisse saab ka märkida, mida meie ise saame teha, et olukord antud küsimuses paraneks. Tahvlilt saavad kõik soovijad ka teiste arvamusi lugeda ja ehk tekib nii omakorda mõtteid, mida ja kuidas muuta saaksime. Ikka selle nimel, et meie kool oleks meie kõigi jaoks mõnusam paik. Eialgu arutame küsimused läbi klassijuhataja tundides ning klassi esindaja kirjutab tahvlile klassi koondarvamuse. Edaspidi, kui koolipere mõttetahvli omaks võtab, saab juba igaüks ise hakata oma seisukohti kirja panema.

Esimese teemana võtsime vaatluse alla, missugused on vahetunnid meie koolis praegu ja millised need võiksid olla?

Mis teile praegu vahetundides meeldib?

- Saab oma klassis olla;
- puhvetist saab saia ja maiustusi osta;
- diivanid meeldivad, seal saab sõpradega lobiseda;
- mängude vahetunnid;
- saab (oma) õpetajaga rääkida, suurel vahetunnil ka mõnikord järele vastata.

Mis vahetundides häirib?

- Teiste klasside õpilased tulevad meie klassi;
- lärmi on palju;
- tõuklemine treppidel ja vaheuste juures;
- saalis ei lubata joosta;
- ei ole kohta, kus saaks rahulikult omaette olla;
- õpetaja arvutist ei tohi muusikat kuulata;
- kooli territooriumilt ei tohi lahkuda;

Mis võiks teistmoodi olla, mida me ise saaks muuta?

- Kooliraadio võiks olla;

- muusikat peaks laskma kõikides vahetundides, mitte ainult ürituste ajal;
- mängude vahetunnid võiksid olla kõikidel päevadel;
- diivaneid võiks rohkem olla;
- vahetunnid õues – erinevad organiseeritud tegevused.

Meile - kooli õpilasesindusele – pakkusid teie vastused mõtlemis- ja arutlemisainet.

Kutsume teid tahvlit jälgima ja aktiivselt arvamust avaldama - seda suurem on võimalus, et tahvlit on meie kasu ja meie kool muutub veelgi paremaks!

Triin Jõgeva, kooli ÕE esimees

Rahvatantsijad esinemas koolipeol

2. klassi rahvatantsurühm folklooripäeval Kultuurimajas Kannel

Sõbrapäeval sai sõpradele tervitusmuffini saata

Jekaterina Laidinen oli parim Ellen Niidu luuletuse lugeja

Võõrkeelte nädal

25.- 28.veebruari toimus koolis võõrkeelte nädal. Õpilaste osavõtt oli seekord kasinavõitu, keeleõpetajad tegid üritusi justkui iseenda, mitte õpilaste rõõmuks.

Esmaspäeval valmistasid seitsmendad klassid plakateid teemal "Miks on vaja keeli õppida?". Toimus ka kõige „hullem üritus“ - igaaastane viiekümne sõna töö. Vahetunnis leevendas pingeid seevastu Saksa muusika. Teisipäeval kõlas koolimajas Vene muusika ja vahetundides sai ristsõnu lahendada. Kolmandatele ja teistele klassidele toimus ka spellimisvõistlus.

Koridori seintele sai üles pandud toredad plakatid traditsioonilistest Vene, Saksa ja Inglise asjadest. Iga päev kleepis mõni tubli keelehuviline sinna pildikesi juurde. Kolmapäeval täitis koolimaja inglisekeelne muusika. Iga päev pidid õpilased vastama päeva küsimusele Venemaa, Saksamaa ja Inglismaa kohta.

Keeltenädala kokkuvõtteks selgitati välja kõige paremad sõnadetundjad saksa, vene ja inglise keeles. Tunnustati ka tublimaid päeva küsimusele vastajaid, parimaid spellijaid ja nutikamaid ristsõnalahendajaid.

Aitäh kõigile keelehuvilistele üritusel osalemast!

õpetaja Eva Aader

Toimus luulekonkursi "Midrimaa" koolivoor

Tänavu tähistab armastatud lastekirjanik Ellen Niit 85. sünnipäeva. Selle tähistamiseks kogunesid 28. veebruaril meie kooli 1 - 6. klasside parimad etlejad esitama Ellen Niidu luuletusi. 15 lugeja seast valis žürii välja kaks parimat, kes 7. märtsil esindavad meie kooli maakondlikul etlusvõistlusel „Ellen Niiduga Midrimaal“. 1.-3. klassi õpilastest paistis silma Jekaterina Laidinen 2. klassist ning 4.-6. klassi laste hulgast tegi teistele silmad ette 6.b klassi poiss Karl Toomas Pajumäe. Hoiame neile maakondlikus voorus hästi esinemiseks põialt!

Mirli Isak/emakeeleõpetaja

Aitasime koolikaaslastel sõbrapäeval oma sõpru üllatada

Arutasime õpilasesinduse nooremate liikmete koosolekul, mida võiks tänavu teistmoodi teha, et sõbrapäev tavapärasest natuke erinev oleks. Siis ütles huvijuht, et meie küpsetised on mihklilaatadel ja jõulukohvikus alati ostjatele meeldinud. Üheskoos leidsime, et võiksimme tänavu muffini-kullerid tööle panna. Mõeldud-tehtud! Kuna sõbrapäev oli neljapäeval, küpsetasime mina, Mariliis ja Uku kolmapäevaks kandikutäied muffineid. 4. b klassist löid kampa Elisabeth, Britten ja Jaanika. Kolmapäeval pakkisime kõik muffinid ilusasti ühekaupa tsellofaanpaberisse ja sidusime värviliste paeltega kinni. Igale pakikesele kinnitasime külge punase südame, mille peale saatja sai kirjutada, kellele ta magusa tervituse saadab. Suured tüdrukud 9. a klassist tulid meile appi pakkima. Üheskoos läks töö üsna ruttu ja meil oli väga lõbus. Neljapäeval sättisime huviruumi juurde müügileti üles ja laual olid ka korvid, kuhu ostjad tervitustega muffinid panna said. Marleen ja Hannabell 9.a-st võtsid kättetoimetamise enda hooleks. Nemad viisid kohale ka kaardid, mis sõbrapostkastidesse pandud olid. Meile tundus, et meie idee meeldis koolirahvale, igal juhul osteti kõik muffinid ära ja saadeti tervitustega teele.

Cassandra Piirioja 4.a

Räätsamatk rabas

Käisime koos neljandate klassidega Meenikunno rabas matkamas. Kui kohale jõudsimme, andsid matkajuhi meile räätsad. Need olid natuke suuskade moodi, ainult lühemad, laiemad ja raskemad. Räätsadega ei saa suusatada, sest neil on all okkad, mis ei lase libiseda. Nende jalgapanekuga oli tükk tegemist, aga matkajuhi ja õpetajad aitasid meid. Liikumine tundus alguses naljakas ja pisut ebamugav, aga rabasse jõudes saime aru, miks räätsasid vaja on: tänu neile saab paksu lume peal kõndida, ilma et sügavale lumme vajuksid. Meile räägiti, mis raba on ja kuidas see tekib. Hästi huvitav oli männipuid võrrelda. Vaatlesime eemal metsas kasvavaid mände, mis olid umbes 30 meetri kõrgused, ning kolme meetri kõrgusi rabamände. Kõik puud olid umbes saja-aastased, aga rabamändide kasv on väga aeglane, sest puud ei saa toitaineid kätte. Kuivanud puutüvedel olid omapärased keerud ja mõne tüve sees oli näha auke. Sinna olid rähnid endale kodud uuristanud. Me kaevasime lume sisse augud maapinnani välja. Iga grupp pidi leidma võimalikult palju erinevaid taimi, mille me andsime matkajuhi kätte. Pärast arutasime üheskoos, missugused taimed rabas kasvavad.

Matkajuht andis meile jäljeraamatud ja selgitas, kuidas neid kasutada. Nii said meist jäljekütid. Esimesena leidsime hiire jäljed: jäljerida läks üle lume ja siis järsku lõppes mõne puutüve juures, et kuskil mujal jälle nähtavale ilmuda. Hiir oli vahepeal lume alla oma sahvrisse põiganud, et kõht täis süüa. Leidsime ka nugise, rebase ja metssea jäljerea. Matkajuht ütles, et rabas luusib kindlasti ka hunte ja ilveseid ringi, aga nende jälgi me ei leidnud.

Kui me rabajärve juurde jõudsimme, saime teada, et selle vesi on väga toitainetevaene. Kuna seal baktereid ei ole, säilivad kõik asjad väga hästi. Rabajärvedest olevat leitud isegi inimeste surnukehi, mis on seal sadu aastaid olnud ja pole ära lagunened. Need järved on nagu säilituskapid. Suvel janu korral võib rabajärve vett juua, aga see ei võta janu ära, sest seal pole mingeid mineraalaineid, mis meie tavalises joogivees olemas on.

Rabast välja tulnud, istusime metsaonni juures lõkke ümber, jõime teed ning sõime võileibu. Igaüks sai öelda, mis talle sellest retkest meelde jäi. Meil oli tore ja õpetlik matk.

Ann Kukk, Meribel Veske 3.klass

Postikaru

Võru I Põhikool

Seminari 1

65608 VÕRU

Telefon:

7821234

E-post:

kool@vip.edu.ee

Veebisait:

www.vip.edu.ee

Võru I Põhikool